

Militarismien tehoistuminen ja työväenluokan taistelu

(Kilpakirjoitus)

Vähentävätkö militaristisella alalla tehdyt saavutukset työväenluokan taistelujen ja voiton mahdollisuuksia?

Ilmailun alalla tapahtunut nopea kehitys viimevuosien ajalla ja siihen kuuluvat maailman ympärilennot, ovat antaneet paljon puhumisen aihetta kaikkialla. Näistä saavutuksista on vedetty monenlaisia johtopäätöksiä siihen nähden, miten ne tulevat vaikuttamaan tulevaan kehitykseen. Kapitalistiset sanomalehdet ovat tulvillaan ylvästelyjä näistä saavutuksista ja siitä, mitä ne tulevat merkitsemään eri kansakuntien välisessä yhdyselämässä.

SAKSALAISEN Graf Zeppelinin lento maailman ympäri kahdessakymmenessä yhdessä tunnissa kiihoitti sanomistoa hurjasti, että mitä kaikkea ilmailulla voidaankaan tehdä tulevaisuudessa. Kapitalistiluokkaa edustavat sotakirjailijat saivat siitä uutta vettä myllyihinsä agiteeratessaan, miten jokaisen kansan tulisi lisätä sotavarusteluja, koska Graf Zeppelin osoitti, mitä voisi tapahtua, ellei jokaisella maalla ole juuri samanlaisia ilmalaitoja ja vieläkin suurempia, joilla voitaisi mennä samalla tavalla maailman ympäri muutamissa päivissä.

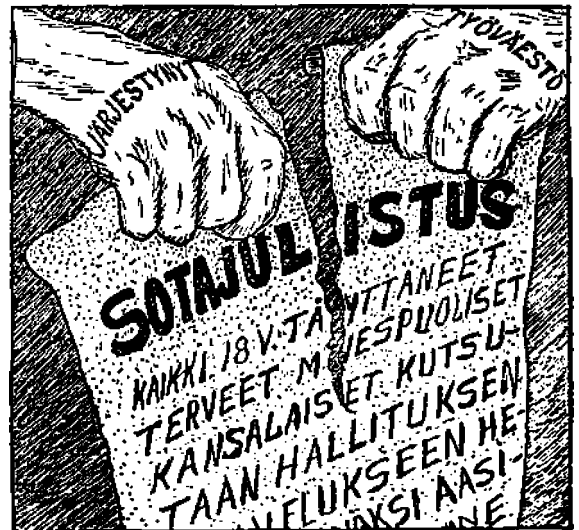
He selittivät, että tuollainen ilmalaita voi yhdellä kierroksella maailman ympäri hävittää kaikki suurimmat kaupungit, mitkä haluaisivat, maan tasalle heittämällä suuren pommien kuhunkin kaupunkiin sen ylikulkiessa ja siten taunoittaen koko kaupungin. Tai voisivat ne pudotella myrkkypommeja ja siten tappaa jokaisen elävän olennon, joka sillä alueella sattuisi olemaan. Tämän maan sotakiikkoilijat luusivat kausalle, että katsokaa nyt, mitä Japani voisi meille tehdä, eikö Graf Zeppelinin avannut tien Japanista Los Angelesiin. Japani myös voi rakennuttaa Zeppelinin, lastata siihen pommeja ja tulla hävittämään Amerikkaa, pudotellen pommeja sinne tänne ja sitten lentää takaisin Japaniin. Ja mitäs me teemme, kun meillä on niin vähän sotavarustuksia olemassa?

Näin sitä kiihotetaan lisäämään sotatarpeita suurissa määrin. Japanin sotakorvit sanoivat tietysti samoin, joskin omasta puolestaan, että täältä voitaisi lentää sinne. Samaa sanovat kaikkien toistenkin maiden sotakiikkoilijat. Ja

että sellainen ei olisi mahdollista, että yksi tuollainen Zeppelin voisi nykyisten myrkkukaasujen avulla hävittää yhdellä kierroksella suurempiakin kaupunkeja, sitä tuskin voidaan vastaan väittää. Mutta toinen asia on, mitä hyötyä siitä olisi sille hävittäjälle? Sitä nämä sotakorvit eivät yksikään selitä. Kuitenkin hyödynkannaltahan se sodan käynti on viime-tingassa sittenkin otettava, vaikka sen syyksi yritettäisi mitä tahansa alkupäässä esittää.

Työläisetkin harkitsevat kysymystä

Mutta ei tämä ilmailun alalla tapahtunut nopea kehitys ole saattanut ainoastaan kapita-

listiluokan edustajia sanomaan sanansa siitä, mitä se tulee aikaan saamaan, vaan on se antanut paljon ajattelemisen aihetta työläisillekin ja pakottanut vetämään johtopäätöksiä siitä, mitä tämä kehitys tulee vaikuttamaan työväenluokan elämään. Tällaiset ajatukset

askartelevat työläisten mielissä, kuullessaan puhuttavan pitkistä ja lyhyistä lennoista ja muista sillä alalla tapahtuneista edistyksistä.

Vastaukset näihin kysymyksiin, kuten luonnollista nuteen asiaan ainakin, ovat monenlaisia. Sanotaan yhtä ja toista, kunnes tällä alalla jälleen saavutetaan joku uusi ihmetulos, joka hävittää entiset. Mitä sitten todella tämä ilmailun nopea kehittyminen tulee vaikuttamaan työväen elämän ehtoihin ja sen luokkataistelun käyntiin kapitalismia ja sen työväestön orjuutta vastaan? Tulevatko ilmailun alalla tehdyt saavutukset tekemään työväenluokan luokkataistelun heikommaksi ja jopa mahdottomaksikin, kuten sitä paljolta selitetään taantumuksellisen työväenliikkeen johtajien taholta?

Polittisten puoluejohtajien selitys

Tässä on pantava merkille se, että aina kun koko työväenliikkeen olemassaolon aikana on joitakin uudistuksia tapahtunut militarismien alalla, niin on osa työväen johtajista rientänyt selittämään, miten siitä johtuen käy työväenliike mahdolliseksi sellaisen toiminnan kuin lakkojen alalla, varsinkin sotien vastustamiseen nähden. Toisia keinoja on siis täytynyt ryhtyä esittämään. Milloin on keksitty uusi kivääri, jolla sotamiehet voivat ampua kaikki lakkolaiset kuoliaaksi muutamassa minuutissa, kuten sanottiin silloin kun mauser-kivääri tuli käytäntöön. Osan näistä sotakoneista on sanottu olevan sellaisia, että ne hävittävät itse koko järjestelmän ja ainoa, mitä tarvitaan, on se, että ollaan varuillamme kun yhteiskunta romahtaa ja otetaan heti hallitusohjat käsiimme ja aletaan johtaa sitä.

Tämänlaisen selitystapaan ovat tavallisesti turvautuneet sosialidemokraattiset työväen johtajat milloin joku uudistus on ilmennyt militaristisella alalla. Silloin ovat ne aina kehoittaneet käyttämään työväen luokkavoimain pakotuskykyisyyttä asian edistämiseksi, kuten lakkoja ja suurlakkoja esim. sodan vastustamiseksi. Näillä uudistuksilla on osoitettu, kuinka avuttomia työläiset nyt muka ovat taisteluja käydessään ja siksi on käytettävä näitä parempia keinoja, yrittämällä ottaa hallitus käsiin valitsemalla omat edustajat niihin ja siten pelastua näiden uusien keksintöjen tuholta.

Saivat uutta virikettä.

Epäilemättä monet näistä sanojista terottivat kynänsä heti kuultuaan Graf Zeppelinin olleen matkalla maailman ympäri ja kirjoittivat kansalle kehotuksiansa pysyä pois sellaisesta luokkataistelusta ja lakoista, joissa herrat voisivat käyttää tätä hirviötä taistelun särkemiseksi. Edelleen, miten turhaa nyt on luokkataistelu siinä muodossa kuin ennen, kun kerran maailman ympäri jo voidaan lennellä. Kun tähän lisätään vielä se agitatsioni, jota "kommunistit" tekevät asiansa edistämiseksi, miten kaikki taistelu on valtiollista taistelua ja kuinka valtion sotilaat ampuvat lakkolaisia ja kaikki taloudellinen taistelu käy aina vain mahdottomammaksi ja edelleen, että on vallattava valtio ensin työläisille ja sitten korjata työläisten jokapäiväiset kurjat olot, joiden parantamiseksi he nyt lakkoilevat ja tulevat ammutuksi — niin kun näin vielä agiteerataan, on jo melkein ihmeteltävä, että kukaan kehtaakaan enään ajatella luokkataistelusta muuten kuin miten nämä demokraatit käskevät siitä ajattelemaan. Ja se on, että on yhdyttävä pikkuporvariston kanssa valtaamaan hallitusta käsiinsä äänestyksen kautta ja kerran vuodessa marssittava paraatissa pitkin kaupungin katuja.

"Kommunistien" selitys tästä asiasta ei paljoakaan poikkea demokraattien selityksistä. Pohjaltaan se on aivan samaa, tulkiten miten mahdottomaksi tulee työväenluokan luokkataistelun käynti lakkojen avulla, koska sota väki aina sekaantuu lakkojen rikkomiseen. Puoluetta he kehoittavat rakennettavaksi siksi, että se johtaa näitä lakkoja jos niitä siitä huolimatta sattuu työläisten alotteesta jossain syntymään. Puoluetta olisi rakennettava siksin, että se järjestäisi mielenosoituskulkueita, jos jossain sota alkaisi syntyä, sekä vielä siksi, että se ottaisi vallankumouksen johdon käsiinsä, jos sellainenkin saattaisi jossain syntyä. Tätä viimeistä he muuten pitävät hyvin varmana asiana, että se syntyy jokaisessa maassa ennen pitkää, mutta samalla kertaa taloudellisten järjestöjen rakentaminen luokkataistelun käyntiä varten on aivan samanlaista kuin se on demokraateillakin. Puolue kaikki kaikessa ja unioliikettä vain seuvverran mikäli siitä on hyötyä puolueelle.

Poisriistämättömät mahdollisuudet.

Onko työväenluokalla olemassa sitten mitään, millään keinolla poisriistämättömiä luokkataistelun edellytyksiä, vai onko se vain sen varassa, että jos kapitalistit eivät onnistu parantamaan sotakoneistoansa, s. o. vain alhaisen sotakoneiston aikana ovat työväen voitonmahdollisuudet olemassa? Kyllä työväestöllä täytyy olla siltä poisriistämättömät edellytykset, muutenhan sen valtaannoususta ei tulisi koskaan mitään. Työväenluokan voiton ehtona ei ole se, että ilmailu pysyisi kehittymättä, ei se, että militaristisella alalla ei tapahtuisi edistystä ja uudistuksia. Työväenluokan yhteiskunnallinen merkitys on siksi suuri, että sen olemassaoloa ei voida tehdä mahdottomak-

täten luuttaa, että nyt käy luokkasodan käynti liian vaikeaksi ja mahdottomaksi, kun lennetään maailman ympäri ja keksitään myrkkukaasuja, joilla voidaan suuretkin kaupungit kerralla hävittää.

Minkälaisista aineista on armeija.

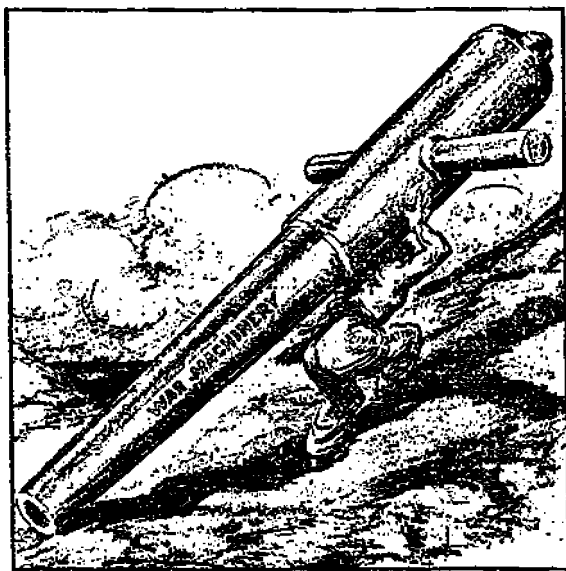
Ja olisiko niin, että eivät työläiset koskaan tätä suurta voimaansa tulisi käyttämään? Kyllä ne sitä vielä käyttävät ja sillä käytöllä tekevät kapitalistienkin sodan käynnin mahdottomaksi. Tulevaisuuden sodat tullaan käymään melkein kokonaan sellaisella voimalla, jonka voiman omistajalle siitä ei ole mitään hyötyä. Tarkoitamme että armeijat tulevat olemaan suuren suurelta enemmistöltään palkkatyöväestöstä kokoonpantuja. Kaikki armeijoiden liikkumiselle välttämätön toimeenpaneva työ, sotaan menosta kotio palaamiseen asti, on sellaisen väestön tehtävä, joka ei siitä työstä tule kotiin palattuaan mitään hyötymään, kuten entisten aikojen sotilaat.

Tulevaisuudessa armeijoiksi muodostuvien joukkojen keskuudessa kasvaa työväenluokan luokkakäsitteet, jotka kaikessa tapauksessa tulevat olemaan vain vahingoksi kapitalistiluokalle, joka on ainoastaan sodan johdossa mukana, mutta ei siinäkään minään pääasiallisempina tekijänä toimeenpanevaan voimaan katsoen. Tällaisesta luokkatietoisesta joukosta, vaikkapa se sitä olisi vain osittainkin, voi tarpeen tullen muodostua vaara sodan käynnille. Tiukan tullen se voi kieltäytyä tehtävistään ja silloin on sodan käynti tullut mahdottomaksi. Ja kun nämä armeijan tehtävissä olevat ovat yhdistettyinä järjestöllisesti sen työväestön osan kanssa, joka on jäänyt kotitöitä tekemään, muodostuu siitä voima, jonka käsissä mahtavinkin militaristinen hallitus tuntee olevansa voimaton.

Näin työväenluokalla tulee pysymään siltä poisriistämätön voima sotien käynnin ehkäisemiseksi huolimatta siitä, miten keksitään minkäkinlaisia sotahirviöitä ja miten ilmassa saavutetaan minkäkinlaisia ennätyksiä.

Vallankumouksellinen päämäärä.

Työväenluokan toiminnaksi sotien vastustamisessa jää vain tämän suuren työläisistä muodostuvan voiman kokoaminen, josta armeijat muodostetaan; sekä rintamalla että kotitehtävissä on se koottava yhteiseen, vallanku-

Työväestö kantaa sodan taakan

si millään lentokoneella eikä pikatykeillä, ei vedenalaisilla eikä veden päällisillä. Ainoa mitä tarvitaan on se, että työväenluokka oppii käyttämään sitä suurta merkitystensä omaksi eduksensa.

Tehtäköönpä militaristisella alalla vaikka kuinka suuri saavutus, niin se aina tulee olemaan työväenluokasta riippuvainen pannaanko sitä käytäntöön-tai ei panna. Ilmalaivatkin voivat lentää vain sillä ehdolla, että työläiset niitä lennättävät. Tykit voivat ampua, jos työläiset ovat valmiit niitä laukomaan. Kaikki sotakoneisto liikkuu vain silloin kun työläiset sitä liikuttaa. Työväestöllä siis pysyy näiden laitosten lopulliset avaimet ja määräysvalta, josko niitä käytetään tai ei. Turhaa on

mouksellisella päämäärällä kulkevaan taloudelliseen järjestyön. Siinä järjestyössä kokoon-tuneena he muodostavat voiman, joka on tietoinen päämäärästään ja tietoinen siitä, että juuri tämä järjestö on se, jota he käyttävät omaksi eduksensa ja vihollisensa kapitalisti-luokan kukistamiseksi, sen sotatoimien hävit-tämiseksi ja työväenluokan valtaan auttami-seksi.

Tässä tehtävässä tulisi jokaisen työläisen löytää paikkansa muodostamalla työläisistä yhtymän omilla paikkakunnillaan ja yhdistä-mällä niitä yhteistoimintaan toisten samanlais-ten kanssa. Näin tulee pienistä suuria ja voi-makkaita. Nykyään vasta alkaa työväenluo-kan taloudellisen työväenliikkeen nousun aika. Työläiset oppivat ja ovat oppineet ja luokka-tietoisuus aina kasvaa työläisten keskuudessa. Molemmat sosialistiset suunnat ovat menettä-neet merkityksensä, niin sosialidemokraatit kuin "kommunistitkin". Näiden keskeinen rähinä ja venkoileminen tämän työväen talou-dellisen liikkeen merkityksestä, on sen asian kulkua hidastanut. Heidän molempien kie-räily uniokysymyksessä on ollut juutalaisen

kieräilyä kaupan saamiseksi. Heidän kumman-kin unioliikkeen hyväksymisensä on tapahtu-nut vain sikäli, mikäli siitä on tullut hyötyä puolneelle, jonka he tulkitsevat luokkataiste-lun tärkeimmäksi orgaaniksi ja jonka tukemi-seksi vain toiset orgaanit ovat olemassa.

Milloin unioliike ei ole taannut puolueelle suoranaisia aineellisia tuloja ja tukea, on koko liike ollut toisarvoinen asia. Mutta työväestä ei enään pitkälle tätä kieräilyä halua. Se al-kaa itse muodostaa järjestöä, jolla se aikoo korjata aluksi jokapäiväistä kurjaa asemaan-sa, joka menettely onkin ainoa ja oikea työ-väen järjestymisen perusta. Ympäristössä, jokapäiväisen edun korjaamisessa ja siihen tehtävään parhaiden sopivan järjestön raken-tamisessa on lähtökohta. Sellainen parhaiten sopiva järjestö on taloudellinen unionistinen järjestö, teollisuusjärjestö. Se on kyllin suu-reksi tultuansa kykenevä turvaamaan työläis-ten etuja ja sen kautta voi palkkatyöväestä toimittaa kaikki ne tehtävät, mitä sen luok-kataistelussa tarvitseekin toimittaa. Vasta sii-tä muodostuu työväenluokan pelastus milita-rismin hirviön kourista. — Pauku.

Missä Länsi Alkaa

(Arthur Chapmanin runosta mukailut John Korpi.)

*Siellä missä kättä lyödään vähän voimakkaam-
min;*

*siellä missä hymyilläänkin vähän luottavammin,
siellä, siellä alkaa länsi.*

*Siellä missä aurinko on vähän lämpoisempi;
siellä missä lumen sude hieman leppoisempi;
siellä missä kodin kaipuu on sydämellisempi,
siellä, siellä alkaa länsi.*

*Siellä missä taivas ompe kirkkain, sinisin;
siellä, missä ystävyys on suora, totisin,
siellä, siellä alkaa länsi.*

*Siellä, missä raitis tuuli yllä myrskyää;
missä purot, jylhät kosket vahtona hyrskyää;
missä harvoin kylvetään ja usein niitetään,
siellä, siellä alkaa länsi.*

*Siellä missä urhojen maailmaa uutta luodaan;
missä vain harvoille surua ja tuskaa tuodaan,
siellä, siellä alkaa länsi.*

*Missä vähemmän ostetaan, vaan enemmän
annetaan;*

*missä vähemmän loistoa, vaan enemmän laulua;
missä toveruus ja kunto vain kunnian saa!
siellä, siellä alkaa länsi!*